

12 sön e trefaldighet

Psalmer: L151, L90, L159, L163, L179, 375

Texter: Jes 38:1-6, Rom 8:18-23, Luk 13:10-17

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Predikotext: 5 Moseboken 30:11-20

Ty det bud som jag i dag ger dig är inte för svårt för dig och det är inte långt borta. 12 Det är inte i himlen, så att du behöver säga: "Vem vill för oss stiga upp till himlen och hämta det åt oss och låta oss höra det, så att vi kan följa det?" 13 Ordet är inte heller på andra sidan havet, så att du behöver säga: "Vem vill för oss fara över till andra sidan havet och hämta det åt oss och låta oss höra det, så att vi kan följa det?" 14 Nej, ordet är dig mycket nära, i din mun och i ditt hjärta, så att du kan följa det. 15

Se, jag lägger i dag fram för dig livet och vad gott är, döden och vad ont är, 16 då jag i dag befäller dig att älska Herren, din Gud, att vandra på hans vägar och hålla hans bud och stadgar och rådslut, för att du må leva och föröka dig, och för att Herren, din Gud, må välsigna dig i det land dit du kommer för att ta det i besittning. 17 Men om ditt hjärta vänder sig bort och du inte vill höra, och om du blir förledd och tillber andra gudar och tjänar dem, 18 så kungör jag för er i dag att ni förvisso skall förgås. Ni kommer inte att leva länge i det land dit du drar över Jordan för att komma och ta det i besittning. 19 Jag tar i dag himmel och jord till vittne mot er att jag har förelagt dig liv och död, välsignelse och förbannelse. Välj då livet, för att du och dina efterkommande må leva, 20 genom att du älskar Herren, din Gud, och lyssnar till hans röst och håller dig till honom. Ty detta betyder liv och lång levnad för dig, så att du får bo i det land som Herren med ed har lovat att ge dina fäder, Abraham, Isak och Jakob.

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

Guds bud är inte hemliga. Ingen kan säga: "Guds vilja är hos Gud i himmelen, långt borta från oss, och det är omöjligt att få veta vad han vill". Ingen kan ta som ursäkt för sina synder att Gud inte har uppenbarat sin vilja. Ingen behöver söka långt i fjärran efter Guds bud. När Mose i vår text skriver att budet inte är "för svårt för dig" så innebär det just detta: det inte är svårt för oss att säkert veta vad som är Guds vilja. Men att ha kunskap om Guds bud innebär inte att vi också uppfyller hans bud.

På Sinai gav Gud folket sina bud och befallningar. Han skrev dem med sitt finger på stentavlor. Stentavlorna blev lagda i förbundsarken som Israels barn bar med sig under ökenvandringen. Gud lät Mose undervisa och förkunna buden för folket så att de hörde dem, lärde sig Guds befallningar och kunde tänka på dem. Han befallde också folket att i sin tur tala om buden varje dag och undervisa sina barn. Guds ord var inte högt uppe i himmelen dit ingen kunde nå eller långt borta i fjärran dit ingen kunde komma. Guds ord var dem mycket nära, i deras mun och i deras hjärtan, för att de skulle följa och lyda Guds befallningar.

Alla människor har en viss kunskap om Guds vilja även utan Bibeln. Samvetet ger varje människa en aning om vad Gud kräver men Guds vilja med våra liv är klart uppenbart för oss i Skriften. Jesus och apostlarna har tillämpat de tio buden på oss. Buden handlar om kärleken till Gud och vår nästa. Vi lär oss dem redan som barn i katekesen. Guds bud är inte långt borta utan nära, i vår mun och i våra hjärtan, för att vi ska följa dem. Ingen kan säga till Gud: ”jag visste inte vad som var din vilja med mitt liv.”

Gud har knutit livet och vad gott är, döden och vad ont är till sina bud. Så var det också för Adam som fick ett enda bud som Gud knutit välsignelse och förbannelse till. Gud har lovat att den som håller hans bud ska bli välsignad. Men den som vänder sig bort från Guds ord och inte vill höra ska förgås. Gud har tagit allt levande i himmelen och på jorden till vittne på att han inte dolt sin vilja utan förelagt oss välsignelse och förbannelse, välsignelse om vi håller hans bud, förbannelse om vi vänder oss bort från hans bud. Israel fick förutom de tio buden en mängd stadgar. Alla dessa stadgar gäller inte oss men morallagen gäller för oss på samma sätt som för dem. Gud sa genom Mose: *Jag tar i dag himmel och jord till vittne mot er att jag har förelagt dig liv och död, välsignelse och förbannelse. Välj då livet, för att du och dina efterkommande må leva, genom att du älskar Herren, din Gud, och lyssnar till hans röst och håller dig till honom.* (5 Mos 30:19-20) Här är alltså fokus på första tavlans bud.

Många menar att Bibeln inte återger verkliga händelser. Då syftar man på världens skapelse, den stora floden, att Israels folk tågade genom Röda havet på torr mark, undren som Jesus gjorde, uppståndelsen från de döda, kriget mellan de goda änglarna och de onda andarna osv. Men allt detta är historiska händelser och änglarna finns i verkligheten. Men de har rätt i att Bibeln på många ställen talar om något som inte finns i verkligheten. Den kärlek till Gud och lydnad för hans bud som Mose skriver om i dagens predikotext finns inte naturligt hos någon enda människa. Viljan som väljer livet och fullkomlig kärleken till Gud och vår nästa finns inte hos någon. Men många tror att de har en fri vilja i andliga ting och kan tillfredsställa Guds krav. De tror att den rättfärdighet som

kommer av lagen finns hos dem. Det finns liberalteologer som förnekar det mesta av vad Jesus sagt och gjort. Det enda som blir kvar sedan de skalat bort allt som de påstår är myter är befallningen att vi ska älska vår nästa. Den kärleken tror de sig kunna prestera. De förnekar alltså alla historiska händelser och behåller bara ett bud och inbillar sig att lydnade finns hos dem. Det finns ingen utom Jesus som i verkligheten uppfyllt allt Gud kräver av oss.

Guds bud ställer krav på oss. Men när Gud säger: ”håll buden” och ”välj livet” innebär det inte att vi av kan uppfylla buden eller välja livet. Guds bud är ingen beskrivning av vad vi gör eller kan göra utan säger bara vad vi borde göra. En del menar att Guds bud innebär att vi kan följa dem, annars vore det meningslöst för Gud att befalla dem. Men Guds bud har andra syften, de visar oss vår synd.

Orsaken till att människor inte håller Guds bud är att vi är oförmögna till det. Vi är syndare. Vad gör syndare? Håller de buden? Nej, de syndar mot Guds bud. I våra liv ser vi inte fullkomlig kärlek och lydnad för Guds bud utan synder och överträdelser, försummelse och ovilja. Det enda av det som vi läst om i 5:e Mosebok 30:e kapitel som vi med säkerhet vet finns hos oss människor är ohörsamhet som gör att vi står under förbannelsen. Det heter i Romarbrevet 3:20: *Ty ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar. Genom lagen ges insikt om synd.* Hur mycket vi än anstränger oss kan vi inte bli rättfärdiga inför Gud. Men lagen åstadkommer något annat. Lagen är liksom en spegel som visar hur vi i verkligheten ser ut. Vi får veta att vi är syndare.

Men Bibelns viktigaste budskap handlar om en annan rättfärdighet, den som kommer genom tron på Kristus. Det finns en rättfärdighet som gäller inför Gud, som existerar i verkligheten och finns till för alla. Det är Kristi rättfärdighet som Gud tillräknar oss och som vi tar emot genom tron.

När Paulus ska undervisa om rättfärdigheten som kommer av tron så använder han ord och tankar från vårt stycke ur 5:e Mosebok. Han gör inget direkt citat eftersom han talar om en annan rättfärdighet men under den helige Andes ledning använder han ord och tankar från Mose. Paulus skriver i Romarbrevet 10:5-10: *Mose skriver om den rättfärdighet som kommer av lagen: Den människa som håller buden ska leva genom dem . 6 Men rättfärdigheten som kommer av tron säger: Fråga inte i ditt hjärta: Vem ska stiga upp till himlen ? – alltså för att hämta ner Kristus – 7 eller: Vem ska stiga ner i avgrunden ? – alltså för att hämta upp Kristus från de döda. Vad säger den då? Ordet är nära dig, i din mun och i ditt hjärta , alltså trons ord som vi predikar.*

Guds bud är inte långt borta. På samma sätt är inte heller vår Frälsare långt borta utan mycket nära. Ingen av oss kan förhålla sig som om Kristus inte fanns eller var ouppnåelig långt borta i fjärran. Ingen människa kan skaffa fram Frälsaren, det är heller inte nödvändigt. *Fråga inte i ditt hjärta: Vem ska stiga upp till himlen? – alltså för att hämta ner Kristus.* Det är omöjligt för oss att hämta något från himlen. Det är dessutom helt onödigt eftersom Gud redan sänt sin Son och han är mycket nära var och en av oss. Ingen behöver heller tänka: *Vem ska fara ner i avgrunden? – det vill säga för att hämta upp Kristus från de döda* – som om han fortfarande låg kvar i sin grav. Det är omöjligt för oss att hämta någon från de döda. När det gäller Kristus är det också helt onödigt. Graven är fel ställe att söka honom, som ängeln förklarade för kvinnorna på uppståndelsens morgon. Han är uppstånden. Hans uppståndelse är ett bevis på att han verkligen tagit bort världens synd. Vi är fria från vår skuld och för Kristi skull räknas vi rättfärdiga inför Gud. Gud har gett oss en verklig Frälsare som är mycket nära var och en av oss.

När Paulus fortsätter hade vi väntat att han skulle säga just detta att Kristus är nära, men istället säger han: *Ordet är nära dig, i din mun och i ditt hjärta.* Rättfärdigheten som kommer av lagen fanns inte hos någon av Israels folk, inte ens hos Mose. Den finns inte heller hos någon av oss. Därför säger Paulus att Mose skrev om den. Men den rättfärdighet som kommer av tron existerar. Därför skriver inte Paulus bara om den utan låter den bli en person som talar. *Vad säger den då? Ordet är nära dig, i din mun och i ditt hjärta, alltså trons ord som vi predikar.* Trons ord - evangeliet - som apostlarna predikade handlar inte om Guds krav på oss utan om Kristi lydnad och lidande i vårt ställe. Evangeliet ställer inte krav på gärningar utan på tron. Men evangeliet skapar samtidigt den tro det kräver. Evangeliet är inte långt borta. Gud har förkunnat evangeliet om Frälsaren från begynnelsen, han har gett det åt oss i Bibeln och han låter det förkunnas i och av kyrkan. Vi lär oss det som barn i katekesen - i trosartiklarna - det är i vår mun och i våra hjärtan så att vi kan tänka på det, tro det och bekänna det. I ordet är Kristus nära, så nära att var och en som tror på honom har livet.

Mose skrev att Guds lag var oss nära, i vår mun och våra hjärtan för att vi ska hålla lagen. Paulus skriver att evangeliet är oss nära, i vår mun och i våra hjärtan, för att vi ska tro evangeliet. Han fortsätter sedan att förklara vad det innebär att det frälsade evangeliet är nära: *För om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst. Med hjärtat tror man och blir rättfärdig, med munnen bekänner man och blir frälst.* Det finns bara en väg till frälsning. Vi vinner inte frälsning genom egna ansträngningar utan genom tron på Kristus.

Tron är en levande kraft som driver oss att bekänna hjärtats tro. ”*Det hjärtat är fullt av talar munnen*”, heter det ju. Därför hör tron och bekännelsen nära samman liksom hjärtat och munnen. Inför andra är vår bekännelse ett bevis på vår tro. Genom vår bekännelse kommer frälsningen nära andra människor så att de inte behöver annat för sin frälsning än att tro evangelium som vi bekänner. Så nära är Kristus och frälsningen. Amen.

Låt oss be!

Herre, himmelske Fader, du har uppenbarat din vilja för oss och gett oss din lag för att vi ska följa den. Men vi har inte gjort det. I Kristus har du förlåtit oss alla våra synder. Låt din Ande verka i våra hjärtan så att vi tror på honom. Ge oss frimodighet och kraft att bekänna Kristus och leva ett nytt liv till din ära. Amen.